

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر اقدام به خودکشی با تاکید بر اشتغال در استان ایلام از بعد از انقلاب

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رضا پریزاد - استادیار و عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

رضا اسماعیلی کاخ - دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی- توسعه، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

خودکشی یکی از مهم ترین مسائل اجتماعی محسوب میشود که از سویی موجب نگرانی متولیان سلامت و امنیت اجتماعی و از جانب دیگر زمینه نگرانی عامه مردم را فراهم نموده است. خودکشی به اقدام مستقیم یا غیرمستقیم در جهت پایان دادن به حیات خود است. خودکشی کنشی عمدی به طور مستقیم و یا غیرمستقیم است که نشان از کاهش ارزش حیات انسانی است؛ اما با توجه به آمار بالای خودکشی در استان ایلام و با توجه به عدم پرداختن مطالعات پیشین به تاثیر اشتغال به خودکشی پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر اقدام به خودکشی با تاکید بر اشتغال در استان ایلام بعد از انقلاب انجام شد تا این خلا را پوشش دهد. پژوهش حاضر با توجه به محدودیت های خاص این موضوع به روش مروری انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد که خودکشی در زنان بیشتر از مردان و بیشترین میزان خودکشی در گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال بود. میزان خودکشی برحسب تحصیلات در بین افراد با تحصیلات دیپلم و میزان اقدام به خودکشی برحسب شغل در بین افراد خانه دار بیشتر بود. روند طولانی مدت خودکشی در استان ایلام بعد از انقلاب، افزایشی بوده و از نزدیک به ۱۰۰ هزار نفر در سال ۱۳۶۸، به ۲۰ /۵ در سال ۱۳۷۳ و به ۲۴ /۲ در سال ۱۳۸۹ رسیده است که معادل رشد حدود ۲۰ برابری بوده است. البته خوشبختانه از سال ۱۳۹۳ روند کاهش مشهود بوده و در سال ۱۳۹۵ به ۱۱ /۱ در ۱۰۰ هزار نفر رسیده است، اگرچه هنوز با میانگین کشوری در همان سال (۳ /۶ در ۱۰۰ هزار نفر) فاصله دارد. اما از دلایل عمده خودکشی در استان ایلام مسئله فقر و بیکاری (۴ مورد از هر ۱۰۰ هزار نفر) بوده به این دلیل که استان ایلام یکی از محروم ترین استان های کشور است.

کلمات کلیدی:

اقدام به خودکشی، خودکشی، اشتغال، استان ایلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706199>

